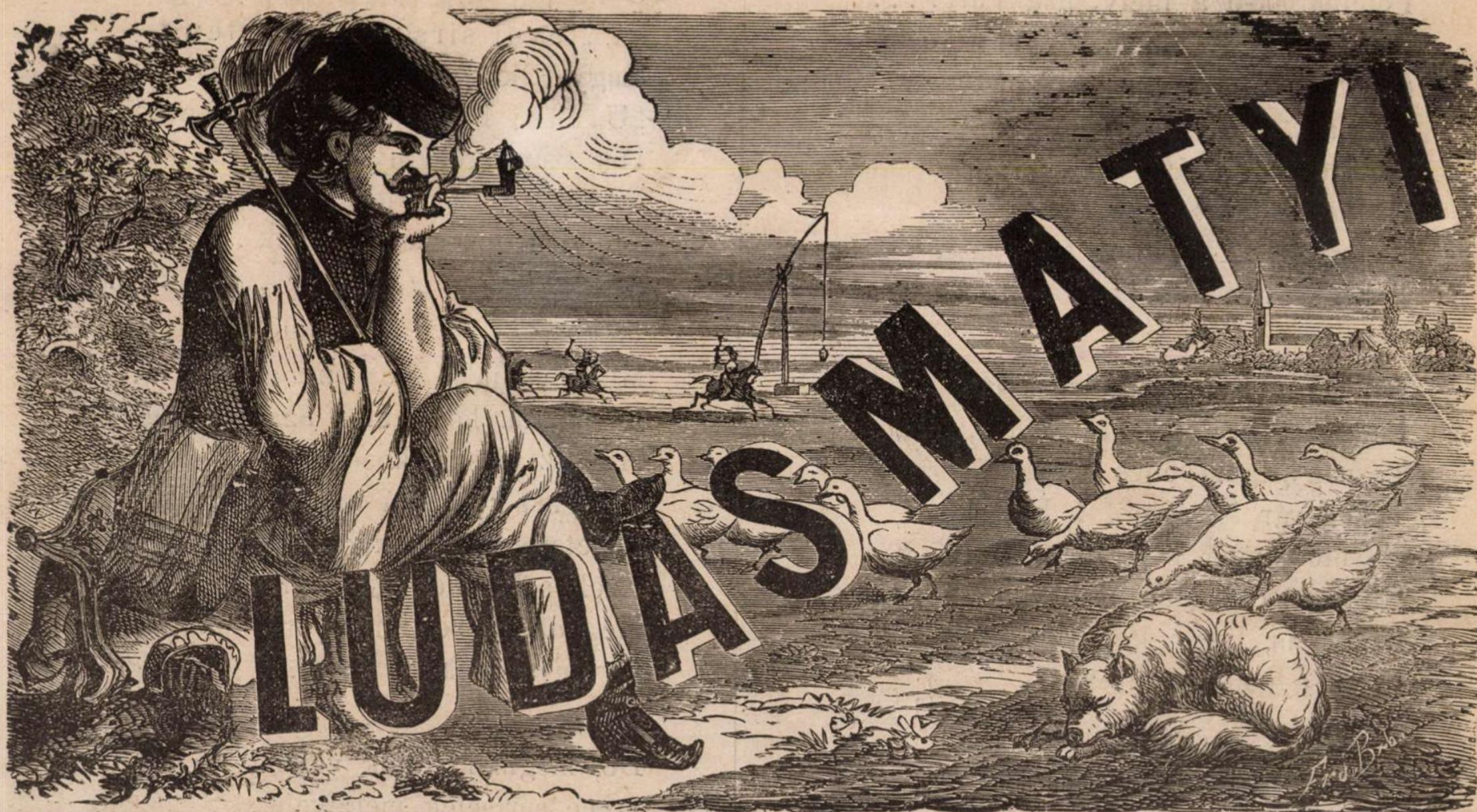

V. ÉVFOLYAM
Megjelenik
minden vasárnap
Ára 3 hóra 1 ft. 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ-HIVATALBA
városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, aug. 27-én
1871.
35. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előfizető után
tiszteletpéldány jár.
Egyes péld. ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kézirat, mely „Ludas Matyi"-nak van szánva.

Lajos napjára.

1871. augusztus 25.

Azok között, kik felkeresnek
Dicső öreg! e nagy napon,
Fogadd az én üdvözletem is
Ez egyszerü levél-lapon.
Fogadd szivem mélyéből jövő
Igaz, szent hódolatomat . .
Fogadd, midőn elmondom neked
Névnapi kivánatomat!

Mit kivánjak? tán boldogságot?
Lehetsz-e Te az? — nem ... ó nem ...
Neked boldogságot nem adhat
Se e föld, se az ember — nem!
Lehetnél-e Te boldog akkor:
Mikor boldogtalan az, a
Mit lelked szent hevével imádsz,
Ez a szegény árva haza!

Tág fogalom az a boldogság! . . .
Temérdeket egybe ölel,
Nagy mértékben meg ártalmas is,
S özönével gyakran öl el.
Ó ha ez árva szegény haza
Boldog volna is, — tán még se
Lehetnél az, — az emlék miatt,
Mit a sors lelkedbe vése.

Hisz ember vagy, hontalan, özvegy!
A lelkes, a hű nő képe
Csak emlékedben él már, — ő rég
A sir nyugalmába lépe . . .
A két ifju, nagy neved s lelked
Örökösi s pár hű barát,
Kik együtt üriték ki veled
A gecsemáné poharát. . .

Pótolhatják-e a mély, nagy ürt?...
Bocsáss meg!... nem, ó nem kérdem,
Szent fájdalmid szent csendességét
Avatlan szóval nem sértem!
Kebled erős, mint a sziklafal,
És tiszta, mint a tó tükre,
Nyugodjanak a szent fájdalmak
Békén . . . csendesen . . . örökre! . . .

Mit kivánjak? tán kérjem istent,
Hozzon mentül elébb haza?!
Te nagy igazi édes atyja,
Téged vár, — óhajt a Haza! . . .
Ne ütődj meg rajt' dicső öreg!
Ha most, érts meg, most nem kérem,
Bánom is, hogy kalandos elmém
Utain e pontra tértem.

Ó ha látnád, milyenek lettünk . . .
Mik vagyunk, milyen czudarok
Az általad két világrészben
Megdicsőitett magyarok!? . .
Fityeg-lotyog rajtunk a plundra, —
Hivatal, koncz az istenünk, —
Gyomrunkat, zsebünket megtömni,
Ez az egész . . . ez mindenünk! . . .

Ó ne jöjj még most dicső öreg!
Ki „távol sirsz e nemzeten,"
Hogy kikért fáj lelked, azokat
„Utálni kénytelen legyen."
Tán szent igéid nyomdokain
Felviruland egy más, jobb kor,
S a delirium szerte-foszlik . .
Akkor jöjj! . . de most ne... akkor! . .

Mit kivánjak? hosszu életet . .
Kivánjam, hogy még azt érd meg:
Mig az elosztrákosodott had
Ujra magyarrá nem tért meg! ? .
Lehetetlent nem kivánhatok,
Azok soha meg nem térnek,
Még akkor se, midőn már-már az
Örvény fenekére érnek.

De, mégis kivánok valamit . . .
Ó ne sértselek meg vele . . .
Tudom, szent előtted örökké
Együtt élsz, együtt halsz vele.
Mit a vas ember halálakor —
Felirtál egy emléklapra . .*)
Csak azt tartsd meg, azt tartsd meg hiven,
Adjon az ur erőt arra . . .!

Nagy Bőgős.

Hasli Muzes
thodományos, phulitikális és khültüi levele.

Matyilében!

Khezdi nekhem ez idü szerént érdekthelen lenni a világ, mivel:

1. a phurusz harczi babérokbul jul khitümütt struzsákun mél álmukat alusza;

2. fronczia nemzet csak ógy pofoz edjmást, hodj ide nem is hallik csathanása;

3. moszkhákat nadjon gyengén horgya kholera;

4. Uláh-népsig Khárul feledelemnek nem phaprikhábul khésziti thobákut, hodj ide hallanám erüs prüszentéseket s kivánhotnám neki: khedves egészségére;

5. Phulszki Froncz oraság orrát ebben a khánikhuláris idüben is még mindeddig be nem phükték díridungu legyek;

6. phesti khopitány Thoisz Elek esti cshünd-zavarásért csak deczemberre halaszt befugdusni piánu muzsikos szunog leginekhet;

7. delegatzius emberekbül egyet se nem halom, hodj mogát gerendára szégyenlethibül fülmagasztalna, — és végezetre

8. nem halum, hodj reakcziunáris gozember moszkha vezetük és Bursszentelen Ágoi Dulfik khüzadubul nyert zsuldjukon károm mázsa ütven funthon fülül ne hiznák magokhat.

Mongy meg hát nekhem Matyilében! hodj idj szeginen állván a khürülményegyk, mirül cshavaritsam én nekhed zengedelmes zsolthári éneket? Tholán madjar phulithikárul? errül se nem irhatom, mer hiszen haza mentek már

*) Nyáry Pál végzetes halála után a „Magyar Ujság" szerkesztője, Helfy Ignácz, Olaszországban jártában Kossuthot is meglátogatván, nagy hazánkfia megajándékozá őt arczképével, mely alá e nevezetes négy szót irá: „törhet, de nem hajlik."
Szerkesztő.

valamenyi mamelokok, s utt hatták országdjülés khöszöbét, hodj maguknak — mig Phesten vetették phulithikai khunkulyt — utthun arassák thélére tiszta-bóza kenyeret.

Fuguk azért mégis magamat hodj éphen ne legyem meddő, s irum khültemény versekben edjezernyulczszáznedvennulczhas phulgáruknak, jüvü választásokra ukthatu djeneru phulithikális éneket.

Djenerü phulithikális ének.

(Liszt — miotand baráttá kuvászultha be mogát — jussot nem tharthattya erre meludiát khikumphunálhotni.)

Suk, suk ezer százszur halluttam e mesét:
Vájódott edj hegy, hogy majd elveszthé eszét,
Igen szürnyen murgutt,
Kinjába ugy furgutt,
Hodj széjjel rogdosott a maga thetejét.

S végre hodj hegyében khürüsztül átrepedt,
Khiszülte magábul edj — piczi egeret.
Phersze kik eszt láthák,
— Mivel cshudát várták —
Nadjou busszankhudtak a hitványság felett.

Suk, suk ezer szásszur halluthan e mesét,
S ehhez hasonlitnak népünk thürthénetét —
Mit Ondrási phártya
Must khüzüttünk gyártya, . .
Védve nem a nép — de csopán Bécs érdekét.

Phedig ez a mese nem illik hazánkro,
Mert nem egért szült a Tátro, Fátro, Mátra,
Hanem — hej, magyarok! —
Szölthe edj madarot,
Mel khettüs fejével néz elüre s hátra.

Mel ha szumjuhozza — csak madjar vért nyeli,
S khürmüczibül khedves s ju a fiszek neki,
Szúval: drágo véred
Nehezen gyölt phinzed
Ez a szárnyos állot mindenkhur benyeli.

Azért, hodj ne ruthadj e madár begyében
Aztat thanácsuluk én thenékhed néphem!
Ne heverjed magad
A khemencze alatt,
Bizunyus idüre fujthun ledjél ébren.

S jul felfegyverkezve avval, mit ogy hijják:
Igazság, becsölet s türvénes szabadság,
Áljad khi a sikra,
Mint edj thözes szikra . . .
Ha fujnak a khüvet választás szent sipját.

S annak, akhi nekhed madarat nevelthe,
Fögét motogassad gunyosan nevetve.

Ettül ü meg szalad,
A hármos bércz alatt . . .
Czifra madár s nyomor mind el lesz temetve.

S igy majd — ha a gúlya vissza théri ujra
Khéméngyeden nékhöd aszthat eldalulja:
Kelep, kelep, kelep
Ez az igaz kelet,
Megszünt itt a nemzet ezredéves búja.

Hasli Muzes mk.
nathoral puét.

Legujabb hirek.

— Pest város közgyüléséből. —

Gyöngyösi nemes Gimperli Alojzius, — Pest városnak ujdonsült kutyabőröse, — az épülő városi közvágóhidnál egy kutya telep felállitásáról is gondoskodik, melyben is 50 darab derék kabai komondor városi költségen fog tápláltatni, hogy a megnemesülendő város-atyák számára bőrükkel nemes levélnek szolgáljanak.

E végből az illető kutya telepen Borsszem Jankó számára már egy disz-helyről is gondoskodott, a miért arczképét mind a „Magyarország és a Nagyvilág“ — mind a Borsszem Jankóban oly èkesen kipingálta.

Tavaszi Endre interpellálja a főpolgármestert, az e tárgyban tartott városi közgyülésen, vajjon a megtelepitendő kutyák, kivétetnek-e az ebadó illetőleg a kutya billeg viselés alól?

Dobos képviselő azon elvre támaszkodva, hogy a vidéki kutyákra nem tartozik a fővárosi rendszabály, pártolja a kutyák bélegtelenségét.

Királyi Pál a paritás elvére hivatkozva kifejti, hogy: ha a disz kutya helyen leendő Borsszem Jankó mint fővárosi főkutya billeget hordoz, a beszállitandó kabai kutyák se tehetnek kivételt, az egyenlőség elve különben is azt követeli, hogy ha a főkutya stemplis a többiek is azok legyenek.

Simon Flórent az inditványt pártolja.

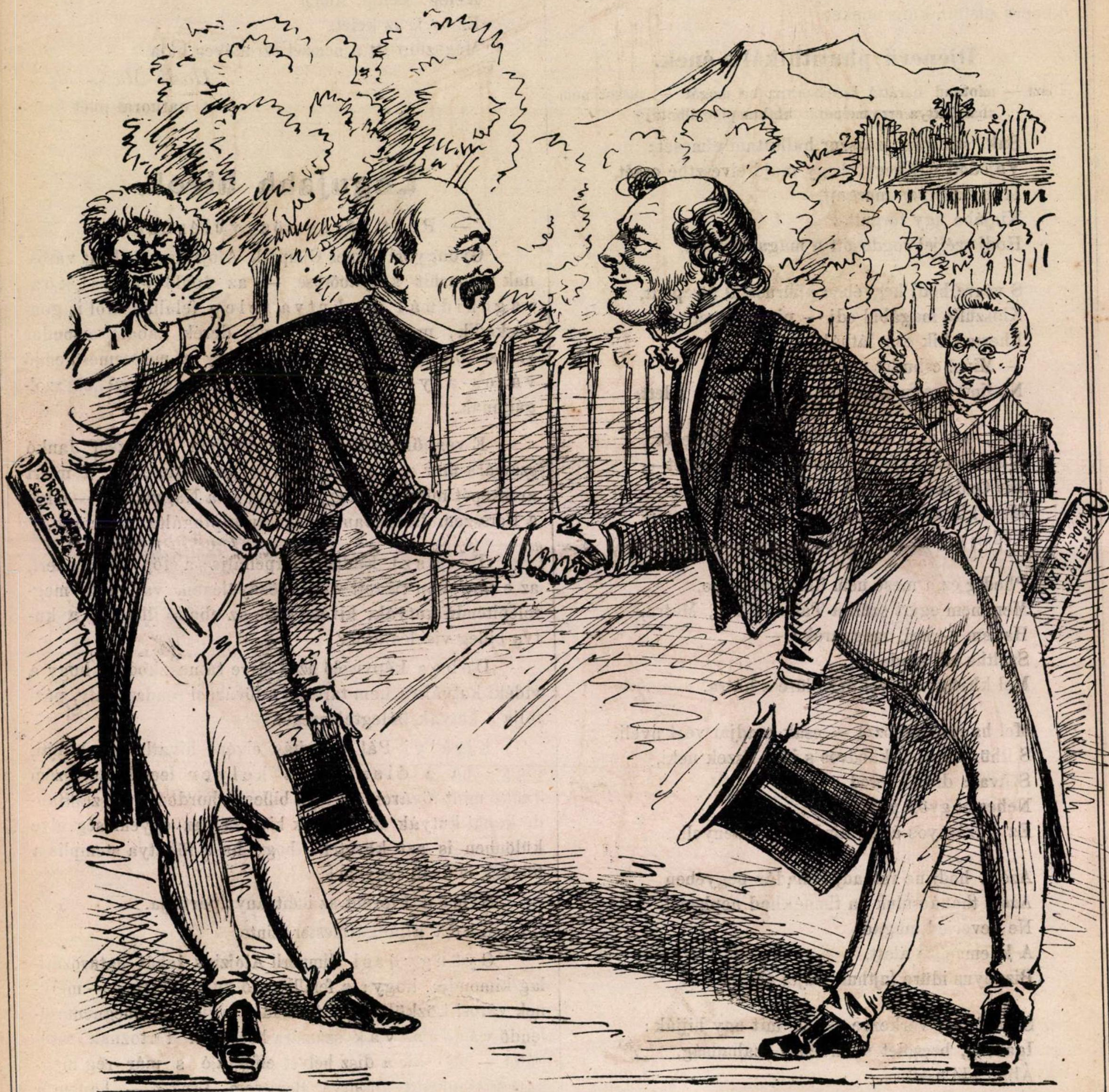
Kada alpolgármester szinte.

Gyöngyössi Gimperli Alojzius tehát határozatilag kimondja, hogy: a felállitandó kutya telepen — melynek városi közköltségen tartandó tagjai, a megnemesülendő város-atyák számára bőrükkel tartoznak szolgálni — ne csak a disz helyet elfoglaló s már rég megkutyastemplizett főkutya Borsszem Jankó — hanem a betelepitendő kabai köz kutyák is köteleztetnek billeget hordani.

Ennek kapcsában Pálfi Berczi fő-, Komócsi Jóska pedig al-kutya gondnokoknak hivatalosan kineveztetnek.

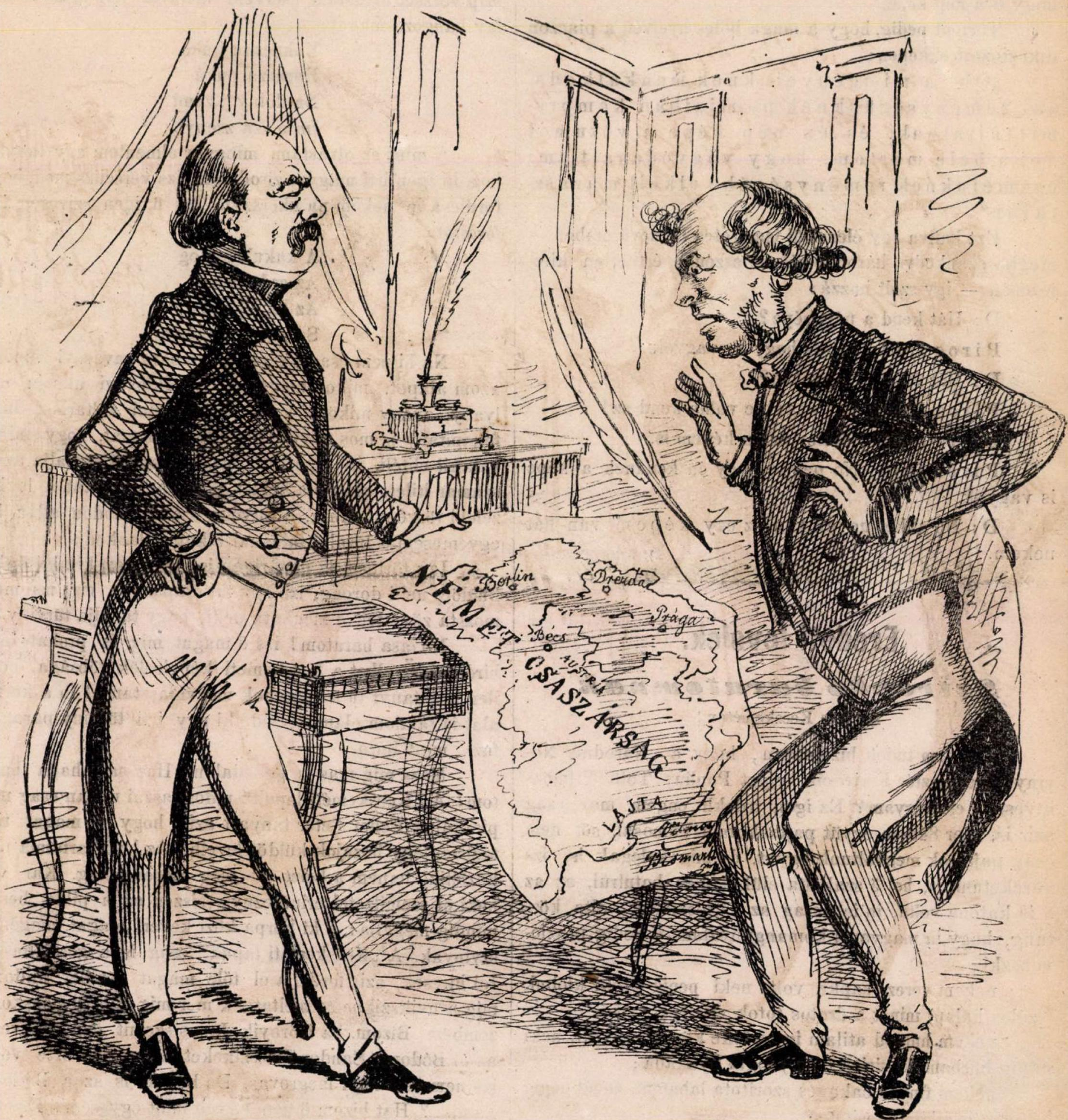
*

A gasteini

kezdete

találkozás

és vége.

Nép képe.

Kecskemét meltett van egy J. nevü város; lakik itt egy piros fejü, macska bajuszu, hajdan balpárti; de ingforditott bölcs; szokása ő kegyelmének azzal dicsekedni, hogy ő a nèp képe.

Történt pedig, hogy a maga bölcs nyelvén a piaczon dikcziózott ekképen:

„Oh! a mi igényeinknek munkálkodásai reménységünknek pontjaiban kompromittáltatnak, és én nép képe a vótumot abba bele mártom, hogy vágyódásait ami eszméinknek reménységébe elkell marasztalni.“

Ezt hallva egy élczeiről ismeretes D. nevü ember — megbosszankodva háromfertályos eszének érthetlen kifejezésén — igy szólt hozzá:

D: Hát kend a nép képe?

Piros fejü: Igenis hogy az vagyok.

D: Hát én nép vagyok-e?

Piros fejü: Már hogy ne volna kend az!

D: Tehát kend akkor az én képem is.

Piros fejü: No persze hogy én kendnek a képe is vagyok.

D: No akkor ugyan komisz egy képem van hát nekem.

Eredeti levelek.

Sztropko baratomnak

ajanlok Kecskeméton!

Mig nem tudok bizomosan, hogy a „Narodné Noviny“ szerkesztés Feriencik helyet Pauliny Toth Vilmozs atveszi-e csakugyam? Ez igen irdekli engem mar csag azir is, mer 849-be együt pajtaskotam Vilmosal, söt nem csag pajtasok megvoltunk egyut, de mig kolegak is, izs vereketunk is, hol ő szaladta elül, hol én hatulrúl, az az ö is katona volta, in is, csag az a kulombsag volta köztung, hogy in magyarul komangyiroztam, ö pedig poszlovenszki;

nekem verezs sapka volt, neki penig siroki klobuk (széles kalap) minöt a drotos totok viselig;

nekem hunvid atilam izs szürke köpönyeg volt, neki penig hurbanszki sirica (szür) logta nyakaba;

nekem finyes bakancs szoritota labamat, zövét penig krepce (bocskor) ikesitete;

engem Kossuth bankóval fizetek, öt penig firtli, izs Almasi zwanznotakal, izs mig utoljara az a külombsag megvolta köztunk, hogy ő Kossuth banko is megvadaszta R.-Szombatba izs eligete, in penig el dugtam izs mos is tartog magamnak.

Ezeket csag azir bocsatotam elöre, hogy maskor maj vjácz bugyem roszprávatyi. Mos penig egy kis türtinetet fogom elbeszelnyi, melet Kecskeméton halotam, mikor magamat egy kicsi oda kirandulnyi megmaszkaltam. A mint beliptem magam varosba, a templom zojdalom egy szip verzset olvastam cserveni kritaval felpingalva, mel igy hangoza magat:

Kukucska kuká
Horasza puká
Na dolnyej zemi
Imro sza zsenyi.

A mint ez olvastam, mingyar elmentem egy tanyarhoz, ki igen irti magyar zirodalom, izs verselizs mod, hogy fordicsa le nekem na uhorszki. Izs ü igen szivesen igy forditota:

A kakuk kukog
Az erdő suhog
Az alföld terén
Szücs a vőlegény.

Na hiszem csag ugyam megszokta zavarnyi zembert azom alapot, mikor maganak felyaldoznyi akarja egy lyany, avagy mikor felesig akarja vini zoltarhoz. Imro főkapitany is mos anyira botorkalja magat, hogy mikor valakit elitéli, izs alperes kijelenti, hogy ő apelalja azom szamar itilet, akor ö a helyet, hogy az apelatat a legközelebi törvényszikhez, a törvény szabta modon adna be, egyemesem a kiralyi tablanal alkalmatlankodja.

Igy történt az nem rigen is. Izs ekor kiralyi tabla küldöte neki dorong, izs egy tal szapanyos viz, izs megmozsta zövé fej, s meghata neki, hogy tanulja türviny.

No lasa baratom! izs ö magat mig is prokatornak hirdetyi. Örulhet a kecskemeti képviselók többsága, hogy ilen kapitanyt tuta maganak megvalasztanyi! In a kerteg alat is talalom olam ügyvid, ki ugy irti türviny paragrafuzs, mint Imro.

Mozs mig mas is povedalom. Hat sag halja baratom! A „Kecskeméti lapuk“ ujdondaszai ugyan csag meg piszkojak Feher Peter tanyart azir, hogy ő magat tisztazhasa egy hozajok küldöt levelbe. Az levil tartalma nem közöltik, hanem a helet jol meg dorongoltág. Kar volt neki ol szemilzetel erintkeznyi, hiszen az a pilda beszid mindig megalja: a ki korpa közi keveri magat, megeszik szvinyak. A „Kecskemeti lapuk“ csag is a gorombasagrol hiresek, azir fordulja el töle magat zember undoral, mig arnyikszikbe se méltatyak mer mig ot is bemocskolna zembert. Bizom, ha Hornyik Janos szemit dombra vetne az ol Bódorgo Sandor file czikeket, akor nem irte volna izs nem irne anyi megrovas. De hat ki is az a Bodorgo Sandor? Hat bizom ő nem egyeb mint egy semi. Doktorsagra tanitata öt Csorba takacs azir, hogy maj lanyat felesegul elveszi. Izs mikor vigezte palya, ösze atak neki pinz, hogy valcsa maganak diploma; de bizom ö vizsga elöte megugrot, pinz megete megita Pesten, s aztam haza jöt ihesen s let belöle foghuzo, izs hajnyiro, izs halot fijancz,

Csorba lany azutan el nem vete, mer mar nagy gyomraba nem tutak neki elegendőt adnyi, mer mindenap egy vika krumplyi, 6 icze sarga kasa, 4 icze bab izs harom barna kenyir kelet gyomraba bevetnyi. Lehet gondolnyi, hogy il gyomor elpusztitna egy zorszag is.

Maj maskor tüzeteseben fogom irnyi bàratomnak t. i. ha maj Toth Vilmozs colegam meginditya zövé lap. Adig is magamat megajanlok többszor tapasztalt baratsagaba, kedvezs felesiginek penig ruke boszkává adzsnaveki.

Szmrty.

Szabadkai életképek.

XXX. kép.

Legujabb!

Azon alkalomból, hogy Lénárd Máté főispánsága mellett a pisze gyülés tüntetett: minden miniszternek meghagyatik, miszerint tárczáját a kolduló barátok zsákjához mérve megnagyobbitsa, hogy Lénárd érdemei mind beférjenek, még azok is, melyek a petitióból kimaradtak.

Páter Szömörcsényi
köruti sürgönyéből.

Függelék-kép

a „Reform“ 230-dik számához.

Alulirott ezennel tudtára adom mindazoknak, kik még eddig nem tudták, hogy én vagyok az a telivér „históricus liberalismus“, ki a Bachrendszer „méhéből“ mint kölcsönadószedő pottyantam ki, s most itt vagyok a Deákpárton, hogy én kerekitsem ki annak értelmiségét és vagyonos osztályát?!

Matykó d' Antunovitz
de eadem.

!!!Öröm hir!!!

A végből, hogy szent társulatunk mágnás tagjai, ne csak felnövekedett, hanem már csecsemő korukban megkülömböztessenek más halandóktól, különösen a kálomista és lutheránus mágnásoktól, s azoktól, kik e dicső kasztból szent társulatunk tagjaivá lenni vonakodnak, szentséges és csalhatatlan atyánktól, felterjesztett leghódolatteljesebb folyamodásunkra kinyertük, miszerént a plebánusok, kanonokok, ápátok, prépostok, püspökök és érsekek a mágnás csecsemők keresztelésekor a bábaasszonyoktól megkérdezzék, ha az illető csecsemő mágnás szüléi, tagjai-e a bécsi péterfillér szedő egyletnek avagy a pesti katholikus kaszinónak? és ha igen, — ne ugy mondják reájuk a keresztelési igéket, mint azt bizonyos Jézus valamikor megparancsolta; nevezetesen: keresztellek én tégedet stb. hanem ekképen: keresztelem én méltóságodat stb.

Az illetőkkel ez rövid időn rendes körlevélileg primási uton, közöltetik, addig is azonban szent társulatunk rendes közlönyében a Ludas Matyiban, a mágnási lelkek szent örvendezésére köz hirré tétetik.

Gróf Kizráki elnök.
Páter Makutyi jegyző.
Dr. Pauper czédula hordó.

Sziporkák.

Victor Emanuel előtt egy valaki a rendjelkór általános elterjedéséről beszélvén, igy nyilatkozott az olaszok királya:

„Én előttem két dolog van a mit senkitől sem tudok megtagadni, egy szivar és egy szt. Móricz rendjel, egyik épen annyit ér, mint a másik.“

———

Midőn Bismark és Jules Favre a béke előzetek felett alkudoztak s Bismark a kárpótlási összeget 5 milliárd tallérra tette, Jules Favre elszörnyüködve felkiáltott mondván:

„Hisz ez öszveg nagyobb, mint a mennyit valaki Krisztus születése óta a mai napig frankokban megszámlálhatott volna.“

— Épen azért hoztam el magammal ezt az urat, — válaszola Bismark a mellette álló zsidó Bleichröder bankárra mutatva — mivel ő a világ teremtésétől kezdve számit.

———

Midőn Párisban a Vendome-oszlopot ledöntette a Commune, a francziák Tatár Pétere igy dicsőitette meg ez eseményt:

Volt egy oszlop, egy nagy oszlop
Párisban, a Vendom-téren;
Szépen ott állt nappal, éjjel,
És nem bántott senkit, kérem.
Mégis Courbet kebele
Azt morogta: „le vele.“

— — — —

Végre hát belenyugodtak
Pietásuk szerte foszlott,
És öt óra harminczperczkor
Porba hullott a nagy oszlop;
S ott hevert Napoleon
Szemeten és ganajon.

A szent kholera.

Doktor Pauper ur! kérem
Hamar, hamar orvosságot...
Roppant veszélyes nyavalya
Ijesztgeti az országot;
„Ökörfalusi“ hozta be
E rút pestist e hazába..:
S már vagy tizenhárom püspök
Benne van e nyavajába.

De nem csak a káptalanban
Hanem a plebánián is
Pusztitni kezd ez a dögvész,
Elkapta már Szemák Pál is.
Hamar, hamar, mig nem késő,
Mert hogyha jobban lábra kap:
Isten teremtüttse bele
Esik minden keresztes pap.

Azért tehát jó doktor ur!
Elő azzal a recepttel...
Nyakát kell szegni a bajnak —
Mig még jobban nem terjedt el.
El kell üzni a pokolba
Az inficiált papokat...
Mert ezekről a rosz járvány
Minden bigottra el ragad.

Desinfectionálni kell
A levegőt ily járványtól...
Mely e század szégyenére
Fogamzott Pius papától.
Mi légyen e járvány neve?
Kérded óh pauperitás!
Ez a sötétségnek réme
A szent „i n f a l l i b i l i t á s.“

Matyi.

Csőd! csőd!! csőd!!!

Egyik Braziliában lakó nagybátyám kutyagló forsponton átpályázván a más világra, minden adósságát reám hagyta, mint egyenes ágon származott nagynénjére. Ezen Dáriusi kincsből egy Bernát palotát szándékozom épittetni. A feltételek következők:

1. Mindenesetre legalább is olyan biztos alapra legyen épitve, mint az 1867-ki kiegyezés a magyar és némettel.
2. A palota hét emeletes, s a pincze a háztetőn legyen.
3. A lipótvárosi bazilika kupolájának épitömestere elsőbbségi jogot nyer a többi vállalkozók felett.
4. A házmesterségre Napoleón Lui is pályázhatik.
5. Poloskák lakókul be nem fogadtatnak.

Bernát Gazsi
b a n k ó g y á r t u l a j d o n o s.

Emlék sorok.

Egy sóhivatalnok albumába.

M o t t o: Jól van e polczra ültetve
Bizony nincs többre születve.

A semmit nem tevés elvéhez szegődött...
Észtképző könyvekre egy batkát sem költött,
Tespedés felkentje! s mint önző, a nemes
Eszmékre nem figyel, csak a pénzre szemes.
Másban az észt, erényt s érdemet megveti,
Csak a nála bárgyubb lényeket türheti.
Emberszölló! és kong mint az üres hordó,
Tekintélyt s illemet gázolva tapodó.
Irni olvasni tud, mint egy pór legényke,
Többre menni képes nem vala szegényke!
Tudománya nincsen, nem mivelte magát,
De azért ő büszke, fenhordja az orrát.
Miért is tanulna? — gondolja magában —
Igy is megtürik őt a hivatalában.
Dicsekedik minő hivatalnok s okos?
Igaz, régen szolgál, — de azért csak boltos.
Van-e olyan város nagy Magyarországban...
Mely is üres kalászt megtürjön gyomrában?*)
Ki e csodabogár? kérded jó olvasó!?
Dájtsul Szaur Káró — magyarul Savanyó!

Szukob.

*) Van bizony, ott van Dunaföldvár! L. Matyi.

Discurszus.

Iczig szomszéd és Mihály gazda között.

M i h á l y: De, már elhiszem szomszéd, hogy a burkus-osztrák szövetségből lesz valami..

I c z i g: Honnan gyanitja khend ezt Mihály gazda?

M i h á l y: Hát onnan, hogy az osztrák közös hadseregben eltiltották a k e c s k e s z a k á l viselést; az osztrák-magyar katona ezután csak olyan szakált viselhet, minőt a porosz katona.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Mészáros Károly.**

Pest, 1871. Nyomatott a „Magyar Nyomda“ betüivel, (Lipót-utcza 11. sz. a.)